

Zbigniew Jentys
Olgierd Jentys

Warszawa 18.01.2000 r.

38

Towarzystwo Miłośników Wileń
i Ziemi Wileńskiej
Oddział w Bydgoszczy
dot. publikacji "Inspektorat F"
autor Wiktor Snański - Bydgoszcz 1997r.

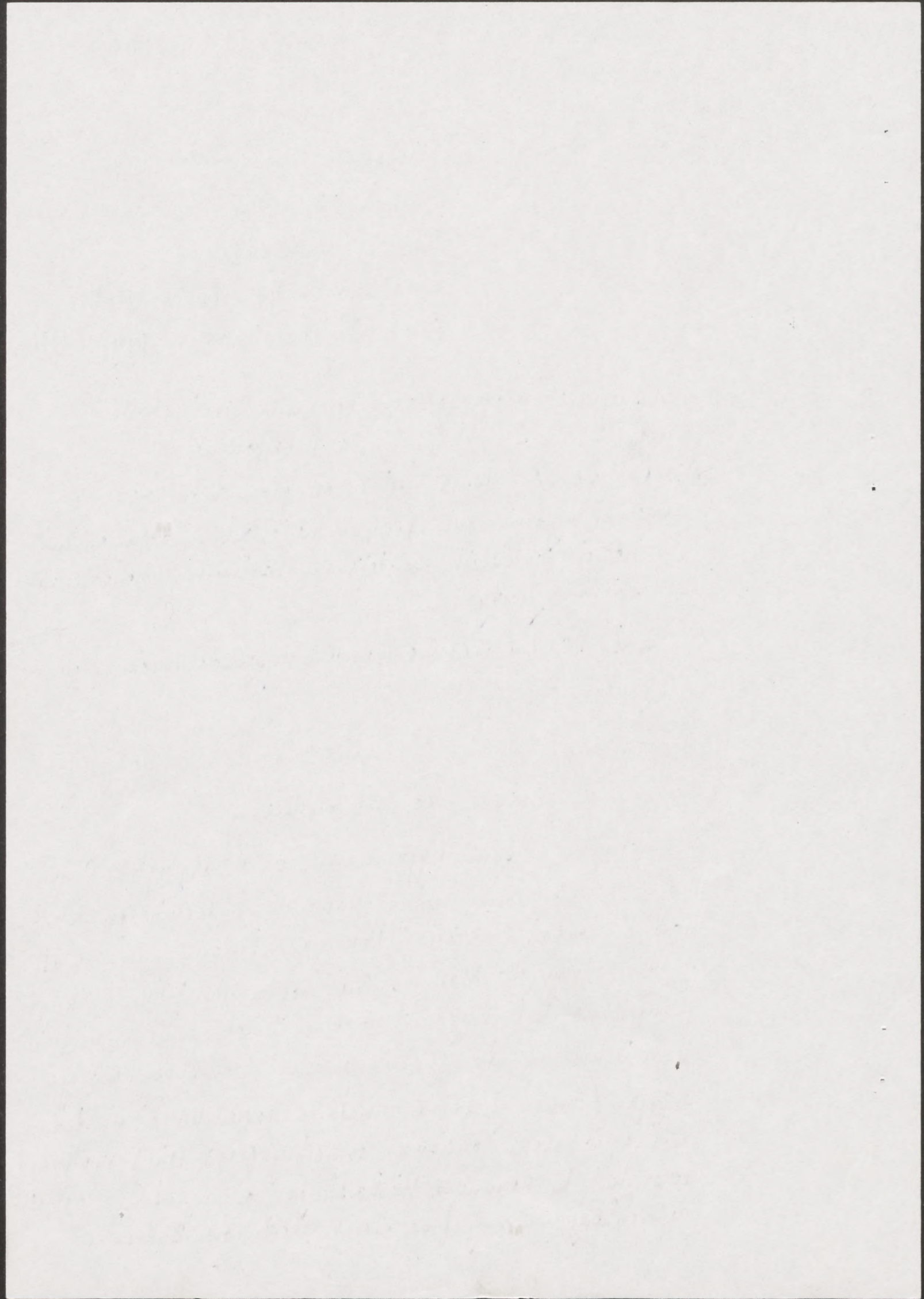
Upewniam się proszę o sporządzenie niestosowności
zawodowej w w.w. publikacji, a mianowicie:

- 1) na str. 20, 14-15 więcej od góry mówi się: „w
tym regionie powiatowym kierowali: oszmiańskim
- Koziet-Poklewski, wileńskim - Bilinski, m. Podolezań-
skim - Jentys”
- 2) na str. 201 w indeksie nazwisk i pseudonimów figuruje
„Jentys Zbigniew 20”.

Z powyższego wynika, iż ułat na str. 20 dotyczy
Zbigniewa Jentysa, co jest błędne.

W związku z tym wyjaśniam, co wskazuje: Ojciec
mój s.p. Zbigniew Jentys komendant Podokręgu 2.w.2
Kowno został 24 marca 1941r. aresztowany przez NKWD
i wywieziony do Moskwy. Nie mógł więc pełnić żadnych
funkcji na Wileńszczyźnie w okresie okupacji niemieckiej.
Wzmianka na str. 20 opracowania dotyczy mojego
stryja Adama Jentysa, działacza kowarskiego na Ziemi
Wileń, w czasie okupacji sowieckiej (1939-1941) współpracownika
ks. Kazimiera Kucharskiego a w latach 1941-1943
zamieszkałego w majątku moich rodziców Bobrowka

✓

w rejonie Motodeczna, gdzie oficjalnie zamordat
majątkiem, zaś de facto pełnił obywatelne zadania
konspiracyjne. W marcu 1943 r. jadąc z
Wilna, został zatrzymany w miejscowości Wiażyń jako
Wilżyński i natychmiast zamordowany przez policję białoruską.
Szczegóły jego zdanienia, jak również miejsce
pogrzebania s.p. Adama Jentysa - nie są znane.
Wdowa - Idalia żyje i mieszka w Międzyzyczu Wlkp.
Dzieci nie posiadali.

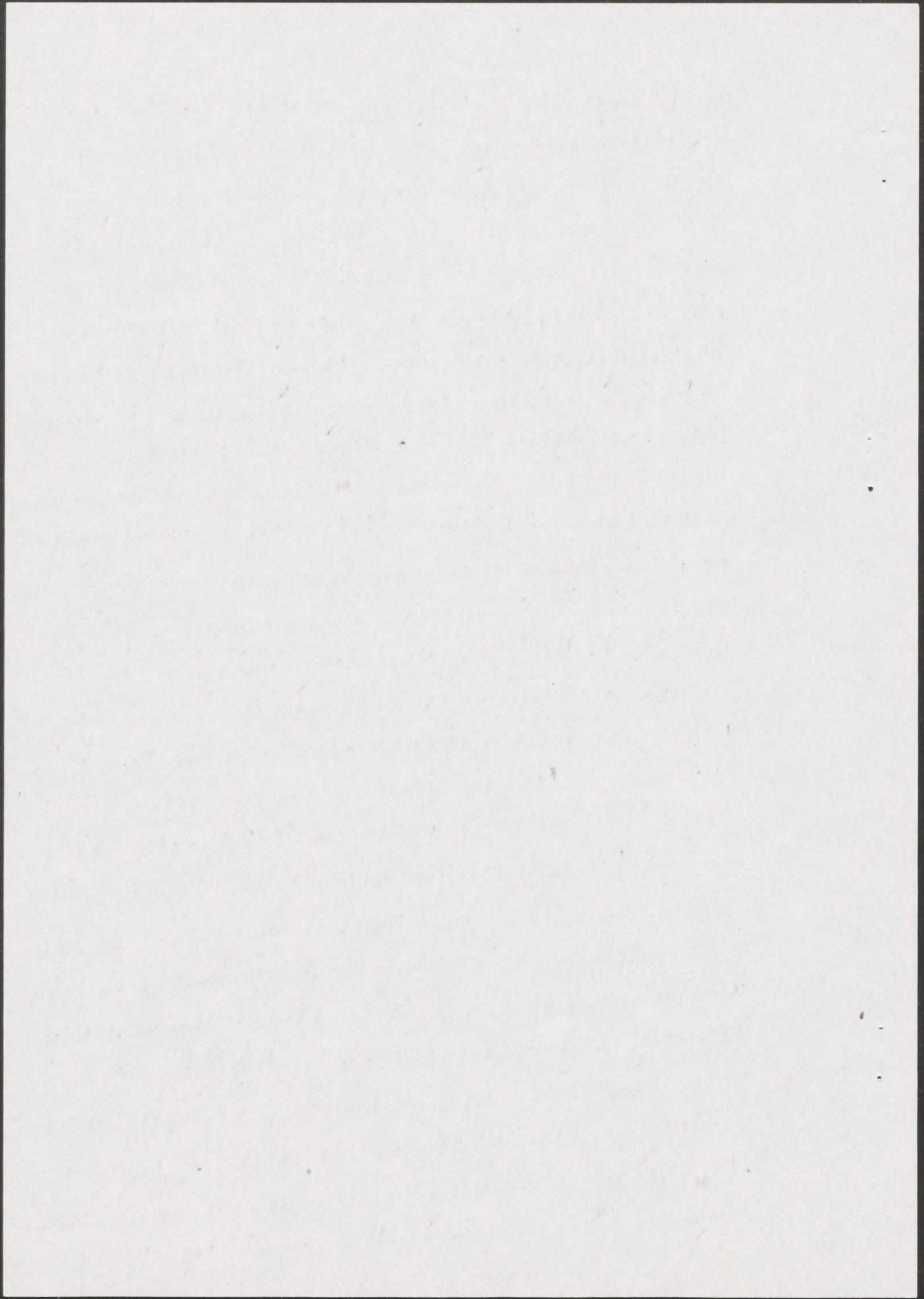
Równocześnie, korzystając z okazji przekazyjs poniżej
biogram mego ojca Zbigniewa Jentysa celem
umieszczenia go w „Słowniku Polshi Walczącej na
Kresach Północno-Wschodnich R.R.”, na co moim
zdaniem w pełni zasługuje.

Zbigniew Jentys (1902-1984) ps. „Habdank”
ppov. (por.) kpt. Urodzony 20 października 1902 w
Mińsku Lit., syn Adama i Anieli z Pevsiewit-
-Sofianów. Do szkół uczęszczał w Mohylewie i
Mińsku początkowo rosyjskich a następnie polskich.
W grudniu 1917 r. wstąpił do I Korpusu Polskiego
w Rosji gen. Dowbór-Misnickiego, odbywając
szkolenie w artylerii konnej; został kontuzjowany
pod Pobyłowem. Po rozformowaniu korpusu w czerwcu
1918 r. kontynuował naukę w gimnazjum w Mińsku,
zaś w końcu 1918 r. wstąpił w Warszawie do Wyższej
Polskiej i został skierowany do Szkoły Mechaników
Lotniczych i Szkoły Meteorologów. Od 25 czerwca 1919 r.

✂

906

do 15 lutego 1921 r. służył kolejno w dowództwie Fronku Litewsko-Białoruskiego i II Oddziale 4 i 2 Armii. Po zwolnieniu z wojska ukończył w 1922 r. gimnazjum w Grodzieńsku, uzyskując świadectwo maturalne, po czym przeniósł się do Wilna i rozpoczął studia prawnicze na U.S.B., których nie ukończył ze względu na trudną sytuację materialną rodziny. Pracował w Banku Wileńskim Banku Ziemskim jako urzędnik. Z matką skłama zawołanego w 1927 r. z Maryną z Czechowskich miał 2 dzieci: syna mieszkającego obecnie w Polsce, córkę w Kanadzie. 24 sierpnia 1939 r. został powołany do służby czynnej w stopniu podporucznika z przydziałem do samodzielnego referatu informacyjnego w DOK III Grodno. Po kampanii wrześniowej przebywał od 20 września w obozach internowanych na Litwie, kolejno w Kofałowie, Kalwarii oraz w V i VI Fortach Kowieńskim. Na rozkaz Komendanta Okręgu Wileńskiego 2. W. Z. opuścił w sierpniu 1940 r. oboz i objął funkcję Komendanta Podokręgu Kowno. 24 marca 1941 r. został aresztowany przez NKWD i wywieziony do Moskwy gdzie przebywał w więzieniach w Lefortowie i na Lubiance. Zwolniony 13 sierpnia 1941 r. pełnił służbę w misji wojskowej przy Ambasadzie RP w Kijowie. 27 września 1941 r. został skierowany do szkoły samochodowej w Tatisziewie kolo Saratowa. 11 grudnia 1941 r. został mianowany porucznikiem ze starszeństwem 1 stycznia 1942 r. W marcu 1942 r. przeniesiony do

dowództwa 5 D.P. następnie pełnił różne funkcje sztabowe w 2 Korpusie Polskim. M.inn. był uczestnikiem bitwy o Monte-Cassino. Awansowany do stopnia kapitana. Po rozwiązaniu 2 Korpusu i demobilizacji osiedlił się w Anglii; w 1951 r. wyemigrował do Kanady, zamieszkał w Hamilton. Zmarł 27 października 1984 r. w szpitalu wojskowym w Ottawie. Pochowany na cmentarzu w Hamilton.
Odznaczony m.inn. VM 5 kl. K.N. K.W.

Na temat postaci zbigniewa Jentysa m.inn. w publikacjach.

- 1) Cezary Chlebowski „Wachlarz” wyd. treści poprawione
Zub. Wyd. PAX Warszawa 1990, str. 246.
- 2) Longin Tomaszewski „Kronika Wileńska 1939-1941”
wyd. III poszerzone i uzupełnione. Wydawnictwo Pomost
Warszawa 1994 r.

Algird Jentys

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]